

JAN HLUCHÝ

MATURITA Z MATIKY

ČÍSLO/9/ROK/2019/MĚSÍC/BŘEZEN-DUBEN

LOUČENÍ

STUDENT REVUE

KNÍŽNÍ

FIKCE

JINAK

OB S A F

JAN
HLUCHÝ

Interview
na str. 24-26

HLAVNÍ TÉMA
FIKCE

Jak vytvořit
fiktivní postavu
str.4 - 7

KALENDÁRIUM

str. 17

MATURITA
Z MATEMATIKY

str. 11

LOUČENÍ

Stručně o loučení str. 14,
interview s P. Prokorátem a T.
Suchým str. 15

SHINGEKI
NO
KYOJIN

recenze str. 13

PEKAŘÁK

komiks str. 34-35

Uteč, když to dokážeš! 2019

MILÍ ČTENÁŘI,

Do konce školního roku zbývá už jenom něco kolem sta školních dní a v tom jsou zahrnuty ještě velikonoční prázdniny, květnové svátky, přijímačky a maturity, takže vlastně co by kamenem dohodil budeme končit.

Druhá půlka našich maturantů si užila svoji noc aneb „Uteč, jestli to dokážeš“. Tak doufám, že utíkat nikam nemuseli... A jinak mám pro všechny maturanty úžasnou zprávu – pohodička skončila, je čas začít dřít!

I tentokrát se můžete těšit na rozhovory, dozvíte se některé názory na povinnou maturitu z matematiky, můžete si udělat představu o tom, jak to s čestným pojmenováním školy někdy není jednoduché, ohlédneme se za některými událostmi,

kteří již proběhly. Jelikož je březen Měsícem knihy, přidáváme knižní inspirace, popř. dobře míněné rady, jak sepsat příběh vlastní. Také gratulujeme našim florbalistům ke 2. místu na republice!

No, a na závěr mi nezbývá než na odchodu popřát samotnému časopisu: drahé Student Revue, přeji Ti novou milou šéfredaktorku, řadu stálých redaktorů se stovkami nápadů, ale i mnoho jednorázových přispěvatelů a mnoho spokojených čtenářů, kteří se budou vždy k časopisu vracet, já jistě budu jedním z nich.

Děkuji za příležitost a zkušenosti a třeba zase někdy nashledanou!

TOMÁŠ SUCHÝ

šéfredaktor

REDAKCE

šéfredaktor:

Tomáš Suchý

redaktoři:

Kateřina Horáková
Sofie Anna Janebová
Pavlaína Lenghartová
Karolína Pavlyčuk
Pavel Prokorát
Karolína Soukupová
Jakub Škvrna
Adéla Urbanová

přispěvatelé:

Tereza Altmanová
Emma Babáková
Markéta Brzobohatá
Štěpán Dostál
Anna Marie Folprechtová
Professor Futtera
Jan Hroch
Valerie Kopejsková
Markéta Lindáková
Eliška Louková

Martin Šlachta
Erik Wertheimer

fotograf:

Matěj Prokorát

grafický design:

Filip Janeček

konzultace:

Mgr. Věra Janečková

Chcete se s námi

o něco podělit?

Dát tip?

Napište nám na

STUDENTREVUE@GMAIL.COM

*Dvoutměsíční studentský
magazín Student Revue*

JAK VYTVOŘIT FIKTIVNÍ POSTAVU

Mnozí z nás by chtěli napsat nějaký příběh. Hrstce se to povede a jsou třeba i úspěšnými spisovateli, zatímco zbytek na něčem ztroskotá. Většinou úspěšné spisovatelské kariéry zabrání nedostatek námětu, fantazie, výdrže nebo jen pocit, že to nedokážeme. Záměrně jsem nezmínila problém s postavami, protože pro ty, kterým toto dělá potíže, mám postup, jak takovou postavu vytvořit. Vytáhněte si poznámkové bloky a jdeme na to!

Než začneme

Mějte na paměti, že postavy se vytváří podle příběhu a nikdy ne naopak. Pokud vás nějaká postava již napadla, je nejlepší si ji do nejmenších podrobností popsat a někde “uschovat”, dokud ji nebudete moct zasadit do nějakého příběhu.

KROK Č. 1:

Důvod vzniku postavy

Pokud musíte vymyslet postavu (což je u psaní příběhu velmi časté), v úplně první fázi jejího tvoření si musíte uvědomit, proč se v ději daná osoba bude vyskytovat a jaké je její poslání. Řekněme například, že máme vymyslet někoho, kdo zachrání pohádkové město před útokem příšer. Zde máme najisto určeno, proč postavu vymyslíme: má zachránit město před zkázou.

Na tento krok pak naváže další, který zní:

KROK Č. 2:

Charakteristika postavy

Charakteristika je jedna z nejdůležitějších částí vymýšlení fiktivní osoby, stejně jako jedna z nejdůležitějších částí opravdové osoby. Poslání člověka často ovlivňuje jeho charakter, anebo je to naopak. Proto jsme si jako první museli uvědomit, proč tu vůbec je. Ale teď už k samotnému charakteru naší postavy:

Víme, že náš hrdina má odvrátit vpád příšer, z čehož můžeme usoudit, že je statečný, chytrý a šikovný. To je sice hodně, ale pořád to nestačí. Zkusíme mu tedy nějaké vlastnosti přidat.

Jelikož je to hlavní hrdina, musí být čtenářům příjemný. Proto mu můžeme vdechnout vstřícnost, smysl pro humor, hravost, nebo jiné kladné vlastnosti. Velké umění je přiřknout hrdinovi i nějaké negativní vlastnosti nebo zvyky a neztratit přízeň obdivovatelů. Můžeme buď hrdinu ke konci “polepšit”, jako to udělal J. R. R. Tolkien s Bilbem Pytlíkem, anebo “zhoršit”, což se povedlo Siru Arthuru Conanovi Doylovi se Sherlockem Holmesem. Je i několik příkladů, kdy byly postavě přidány velice neobvyklé vlastnosti, které někdy vedly až k vyřazení z kolektivu. To je zaznamenáno hlavně v pohádkách, jako třeba Hloupý Honza. S tím je ale lepší

neexperimentovat, protože pak může v postavě zůstat více negativních než pozitivních vlastností.

KROK Č. 3:

Vztahy dalších postav k hrdinovi

To je vedle charakteristiky další věc, která se může v průběhu příběhu měnit. S tím se ostatně setkáváme v životě úplně běžně a příběhy, pokud mají být opravdové, by se od skutečného světa neměly moc lišit.

Vztahy dalších postav k hrdinovi se odvíjejí od toho, jaké vlastnosti mají samy tyto další postavy, především to, zda mají více kladných či záporných vlastností. A také, zda je náš hrdina kladas nebo záporák. Myslím si, že to je asi takhle:

Další postava	Hrdina	Vzájemný vztah
kladná	kladný	pozitivní
kladná	záporný	negativní
záporná	kladný	negativní
záporná	záporný	pozitivní

Jinými slovy, pokud jsou obě postavy v příběhu stejného založení (jsou obě kladné, anebo záporné), většinou na sebe mají pozitivní názor. Zpočátku však jejich vztah může být i negativní, ale u dvou kladných osob si to moc neumím představit. Pokud jsou postavy jiného založení, obvykle se nebudou mít rády. Víтанá změna v příběhu je, pokud se dosavadní očividný názor změní v opačný. Udělá to příběh zajímavější.

KROK Č. 4:

Vzhled postavy

Zde si někteří autoři rádi sednou, postavu si nakreslí a pak svou tvorbu popíší. Jiní si hrdinu jen představují, nebo je taky možné použít někoho jako předlohu.

Vzhled osoby nemusí být spojován s jeho charakterem, spíše s jeho posláním. Charakter můžete ale vepsat do výrazu obličeje. Zkusme si to na našem hrdinovi: V charakteristice jsme určili, že je silný a šikovný. Tím pádem by mohl být vysoký,

svalnatý a hubený. Další prvky jako jsou vlasy, oči nebo nos, záleží čistě na naší fantazii. Řekněme, že bude černovlasý, s výraznými modrými očima a vstřícným výrazem ve tváři. Dále můžeme do vzhledu zahrnout i jeho oblečení. Jelikož je náš příběh pohádka a ty se většinou odehrávají ve středověku, oblečme naši postavu do plátěných kalhot a bílé košile. Pokud postavě přidáme do vzhledu něco nevěšedního, jako to třeba učinila J. K. Rowlingová, když Harrymu přiřkla jizvu, uděláme tím hrdinu výraznějšího. Nesmí se to s tím ale přehánět, protože když budou mít všichni oranžové vlasy a křídla, stane se tento vzhled obyčejným.

KROK Č. 5:

Jméno postavy

Tento bod už je jen taková třešnička na dortu a je možná i tou nejrychlejší částí tvoření postavy.

Pro křestní jméno je nejpohodlnější vzít si diář, náhodně někde otevřít a vybrat jméno. Pokud byste ovšem chtěli poznat nějaká neobvyklá jména, stačí se podívat na internet. Našeho hrdinu můžeme pojmenovat třeba Tomáš.

U příjmení se můžeme zamyslet nad povahou nebo původem dané postavy a příjmení vytvořit takto. Například řekněme, že náš “pokusný” hrdina byl nalezen ve skalách, dáme mu proto příjmení Skalský. (Udávání příjmení v pohádkách není obvyklé, toto byl jen příklad.) Další způsob hledání je znovu přes internet, nebo můžeme použít příjmení osoby, které bychom chtěli symbolicky poděkovat.

Pokud máme křestní jméno i příjmení, měli bychom si celé jméno říct dohromady, abychom zjistili, zda dobře zní. Nad změnou jména bychom se měli zamyslet, například pokud máme křestní jméno František a příjmení Depardieu.

KROK Č. 6:

Shrnutí

Toto je úplně poslední krok a pomáhá nám zjistit, zda jsme někde neudělali chybu:

Náš hrdina je tedy silák, velice šikovný hoch nalezený ve skalách a pojmenovaný Tomáš Skalský, přitažlivý a na konci příběhu za své činy oblíbený a oslavovaný.

Doufám, že jste se prostřednictvím tohoto článku dozvěděli něco užitečného. Na závěr jsem vám ještě sestavila test osobnosti. Na jeho konci se dozvíte, jaké literární postavy se podobáte. ➔

1) Jakou "rolí" zastáváš ve třídě nebo jakékoli jiné skupině?

- a) Většinou nemám žádné vynikající postavení, mám pár lidí, s kterými si rozumím a ostatní nechávám na pokoji (pokud nechají na pokoji oni mě).
- b) Jsem ve skupině vůdce a pilíř celé třídy.
- c) Nejsem kamarád na rozdávání, mám 1-2 kamarády,

- a) Znalosti nejsou moje silná stránka, ale udržím se na dvojkách.
- b) Pro mě nejsou znalosti to důležité, ve škole mi to moc nejde.
- c) No, záleží na předmětu, o kterém se bavíme. Víím to, co potřebuji, ostatní ignoruji.
- d) Jsem přesvědčen/a o tom, že co víím, je to správné. Další otázka?
- e) Ze všeho mám jedničky.
- f) Snažím se pochytit vše, ale nejlépe si pamatuji jen to, v čem je náznak něčeho dobrodružného nebo zajímavého.

- kterým ale věřím (a taky je mám ověřené).
- d) Snažím se drát dopředu, ale tyto pokusy většinou nevyjdou, a tak se vrátím k těm kamarádům, se kterými si rozumím.
- e) Moc se s nikým nekamarádím a ani mi to moc nevadí, jsem spíš zamyšlený typ.
- f) Jsem rád, když si můžu s někým popovídat, jsem spíše otevřený typ. Samota mi hodně leze na nervy.

4) Jaké filmy máš nejraději?

- a) Dobrodružné namixované s fantasy.
  - b) Horror, dobrodružné a hlavně BITKY, BITKY, BITKY!!!!
  - c) Hmm... Na televizi se moc nedívám, ale mám rád/a filmy s dramatickými chvilkami (detektivky) nebo dobrodružné.
  - d) Fantasy, samozřejmě!
  - e) Fantasy, dokumenty, nebo cokoli s nějakým posláním, s něčím na zamyšlení.
  - f) Dokumenty o přírodě, o příbězích na lodích nemluvě.
- 5) A co hudba?

- a) Záleží na situaci. Pop, jazz, někdy i rock.
- b) Heavy metal, rock, cokoliv, co dokáže rozpérovat!
- c) Klasika, pomáhá to přemýšlet. Často i hraji na svůj nástroj.
- d) Country! Při tanci na country se dá i dobře vyblbnout!
- e) Pop je ideál.
- f) Hmm... Asi jazz a pop.

Pokud jsi došel/a až sem, sečti si nejčastější odpovědi.

Můžeme? Dobře. Zde jsou výsledky:

Nejčastěji a):

Jsi Harry Potter!

Tento fenomén známe všichni a potterovce potkáváme každý den. Lidé, kteří mají podobnou povahu jako Harry jsou přátelští, obětaví, nebojí se odvázat, mohou mít i velkou fantazii, ale na druhou stranu se dokážou naštvat. Pokud ti Harry v tomto testu vyšel, můžeš si být jist/a, že budeš mít pořád dost kamarádů a o zábavu postaráno. Je ale také dobré si uvědomit, že kamarádství není vše a škola je také důležitá. Jen tak mimochodem, jestli znáš nějakou Hermionu, která ti se školou pomáhá, nezapomeň jí/jemu vždy poděkovat!

©

Nejčastěji b):

Jsi Jack Sparrow!

Ahoj, piráte! Z toho, že ti vyšel Jack Sparrow soudím, že jsi rozhodný/á, schopný/á velet, užíváš si každé

2) Představ si, že jsi se skupinou lidí ve velkém lese a musíte přežít. V jaké skupině pracujících nejspíš budeš?

- a) Pravděpodobně půjdu sbírat dřevo na oheň, není to namáhavé a přitom potřebné.
- b) Obrním se statečností a půjdu hledat místo, kde se usadíme. Je v tom určitě něco dobrodružného!
- c) Sednu si a budu vymýšlet, jak se dostat k civilizaci. Ostatní si možná budou myslet, že nic nedělám, ale nakonec bych něco vymyslel/a.
- d) Budu se pokoušet něco za každou cenu vymyslet, aby se mi dostalo uznání a byl/a za hrdinu situace!
- e) Seberu se a půjdu hledat nějaký vhodný pramen, ze kterého se budeme moct napít.
- f) Bez jídla bychom umřeli, proto půjdu obstarat maso a pokud se mi nepoštěstí, vezmu alespoň nějaké bobule (nejedovaté, samozřejmě!).

3) Jak bys popsal/a své znalosti?

vzrušení a dobrodružství a ke vzteku taky nemáš daleko. Na tom by chtělo trochu zapracovat, co myslíš? Jinak ale věřím, že máš až neopomenutelný smysl pro humor, který tvoří velkou část tvé osobnosti. Tuto schopnost si ale spíše rozvíjej, než uhasínej!

Nejčastěji c):

Jsi Sherlock Holmes!

Klobouk dolů! Jsi povahově skoro stejný/á jako největší detektiv světa! Když si přečteš jeho příběhy, zjistíš, že je pevný ve svém rozhodnutí, samozřejmě velice inteligentní, obětavý, umí s lidmi manipulovat různými psychologickými triky, jen tak ho něco nezviklá, a ačkoli si ho hodně lidí představuje jako morouse, je to člověk velice milý a umí se smát. Ani své přátele neopomíná, má jich sice jen pár, ale zato pravých a někdy i těžce zkoušených. Jeho výborné dedukce jsou podporovány i jeho fantazií.

Sherlockova pravá charakteristika byla udušena pod náparem upravených filmových Holmesů, takže si nemysli, že jsi arogantní nebo namyšlený/á, když ti toto vyšlo. Jsi ideál. ☺

Nejčastěji d):

Jsi Neználek!

Tohoto malíčka z Kvítečkova zná taky skoro každý. Je vtipný, vymýšlivý, taky dobrý kamarád a rád o věcech diskutuje. Má také velkou fantazii a nadání na vymýšlení, které je mu k užitku, i když nás kniha nabádá, abychom nelhali. Pokud jsi Neználek, nezoufej. Vůbec to neznamená, že jsi hloupý.

Nejčastěji e):

Jsi Malý princ!

“Nakreslíš mi beránka?” Typ povahy Malého prince je zamyšlený/á, snaží se ve všem najít to, co se mu na něm líbí a snaží se pochopit ostatní, i když se mu to někdy nedaří. Pokud si někdo potřebuje poplakat, nebo se někomu s něčím svěřit, jsou lidé s nejčastější odpovědí e) ten pravý “psycholog”.

Někdy ale taky nemusí mít mnoho kamarádů. Většinou jim to ale nevadí, kniha přece kamarády dokáže nahradit. No ne? ☺

Nejčastěji f):

Jsi Robinson Crusoe!

Tvoje povaha je podobná jako u Jacka Sparrowa, taky si užíváš dobrodružství a uděláš cokoli, aby jsi zažil něco, na co budeš dlouho vzpomínat. Jsi ale mírnější, vynalézavější a velení není tvoje priorita. Určitě máš super život, ale dej si pozor, ať to s honěním za dobrodružstvím nepřehneš a neztroskotáš na pustém ostrově. Vše má své meze!

Doufám, že se vám test líbil a byl alespoň trochu pravdivý. Fikci zdar! ☺ ■

OKRESNÍ KOLO RECITAČNÍ SOUTĚŽE

... Dne 22. 2. 2019 se na naší škole konalo okresní kolo recitační soutěže. Je úžasné, kolik mladých lidí se zajímá o recitaci, a nejen o tu moderní! Vše začalo jazykovou rozcvičkou pod vedením paní Matouškové, herečky mladoboleslavského divadla. A co recitátorům poradila v boji s trémou? „Jděte do toho naplno“.

V první kategorii nezazněly jen klasické texty, například od Jiřího Vosyky (OA a VOŠE MB), který si vybral Všichni mi lhali od Františka Gellnera.

Byl tu také trošku kontroverznější text Zbytky eposu od Egona Bondyho, avšak troufám si napsat, že většina lidí v sále s jeho obsahem do jisté míry souhlasila. Odvážlivcem, který vystoupil na podium s tímto textem byl student „odnaproti“ (SPŠ) Jakub Štipl. A kde Jakub k textu přišel?

„No, to bylo asi tak, na brigádě v KFC při obalování masa. Nějak jsme se s kamarádkou bavili o tom, s čím bych sem mohl jít, ona mi pročítala různé básničky a nakonec jsme zakotvili u tohoto. Taky moje volba bude asi tím, že s touto kritikou společnosti souhlasím.“

Poté na scénu doslova napochodoval recitační soubor děvčat z Karmele, pod vedením paní učitelky Jenčíkové. Děvčata vystoupila ve hře od Jaroslava Haška „Komunální volby,“ v úpravě paní Jenčíkové. Podařilo se jim vcelku autenticky nastítnit ruch kolem voleb, špinavé intriky a krásné příklady klepů, nařčení... Prostě předvolební období jako vyšité. Scénku nacvičovaly 2,5 měsíce a za svou píli byly odměněny nejen postupem, ale stanou se také předskokany divadla paní Jenčíkové „Poezie.“

Ve druhé kategorii dosáhla úspěchu naše studentka Pavlína Lenghartová, která si taktéž vybojovala postup do krajského kola.

Pro většinu to byla recitační premiéra. Ovšem soutěžící předvedli úctyhodné výkony.

Největší odměnou bylo závěrečné povídání s paní Matouškovou a programovým ředitelem Signal radia, panem Lubošem Dvořákem. Je dobré slyšet nejen pochvalu, ale především chyby, abychom se jich příště vyvarovali. A dozvědět se je od lidí, kteří se hlasem žijí, je nezaměnitelná zkušenost. ■

STOJÍM TU UŽ CELÁ STALETÍ

Stojím. Stojím tu na jednom místě, nehybně. Já stojím, zatímco všechno kolem se hýbe. A stojím tu už dlouho, celá staletí.

Kolem panuje neustálý čilý ruch. Já jen tiše přihlížím tomu, co se děje. Nehybný němý svědek, který ovšem vnímá všechno. Lidé kolem se rodí a zase umírají. Kácí lesy a vysazují nové, aby je znovu pokáceli. Hubí zvířata, která se pak zoufale snaží zachránit. Přetvářejí krajinu, jen aby se další, pozdější generace pokusila odčinit škody napáchané svými předky. Lidé ale nejsou to jediné, co vnímám. Cítím život v půdě, na zemi, ve vzduchu, v blízkých vodách. Cítím jej a žiji s ním. I přes to všechno jako bych sem nepatřil. Všechno se mě týká a zároveň mě všechno míjí. Jsem součástí všeho kolem a všechno je zase součástí mě, přesto necítím strasti a radosti života. Stojím tu totiž už celá staletí.

Když lidé kácí lesy, stojím dál. Když kolem vyschnou řeky, stojím dál. Když přijdou těžké mrazy a všude leží vrstvy sněhu, stojím dál. Když se řeky vylíjí z koryt a spláchnou všechno, co je v jejich cestě, stojím dál. Když přijde požár, bouře, ničivá kalamita, já stojím dál. Stojím tu přece

už celá staletí.

V posledních letech se ale neděje nic hezkého. Lidé bojují, bojují proti všemu, i proti sobě navzájem a snad i samotné Zemi. Doufám, že budu u toho, až je porazí, až se jich zbaví jako zhoubného nádoru. Zatím jen sleduji, jak lidská města padají a znovu povstávají, stejně jako oni sami; jak životodárná voda mizí a zase se vrací zpět; jak jsou vybíjena a zase zachraňována zvířata; jak se kácí a znovu vysazují lesy. Na to jsem však zvyklý - stojím tu už celá staletí.

Rád bych tu ještě pár staletí postál, ale myslím si, že lidé padají, voda mizí, zvířata umírají a lesy se kácí tentokrát už naposledy. Mé staleté kořeny cítí, že přichází den, kdy se objeví lidé se sekerami, pilami a kdo ví, čím ještě, a půjdou si pro mě. Stojím tu už celá staletí, žel nebudu tu stát navěky.

■

TRABANTEM JIŽNÍ AMERIKOU

**Dan Přibáň se potřeší
vydává na výpravu
spolu s Trabanty 601.**

Vše to začalo, když v roce 2007 spolu s Vladislavem Růžičkou a Janem Martinem Kozlem v žlutém trabantu projeli Hedvábnu stezku. V roce 2011 se teď už dva trabanty, Egu a Babu, vydaly na cestu přes Afriku. No, a v roce 2014 se dalším cílem stala Jižní Amerika. Tentokrát

už složení výpravy netvořila pouze dvě auta s karoserií z trsátek, ale vozidla byla rovnou čtyři: dva Trabanty 601 Universal Egu a Babu, Fiat 126p Maluch s polskou posádkou a Jawa 250 Anežka se slovenským osazením. Osmičlenná skupina pod velením Dana zažila po cestě spoustu dobrodružství a situací, které by se mohly zdát jako neřešitelné, ale s trochou štěstí se s nimi členové expedice nějak vypořádali. Výprava ujela za čtyři měsíce přes 20 000 kilometrů, a to od Guyanského Georgetownu, až po nejjižnější bod Jižní Ameriky.

Na to, v jakých podmínkách to bylo

natáčeno, je kvalita opravdu dobrá. Vtipně i poučně jsou ukázány krásy a stinné stránky jednotlivých zemí. Člověk se dozví spoustu zajímavých informací. ■

MATURITA Z MATIKY

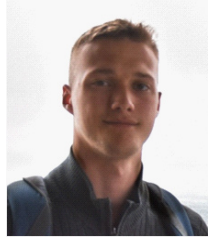
4.0 Michal Kuba

1) Jsi rád, že budete mít povinnou maturitu z matematiky?

Nooo, ne. Já mám matematiku rád, ale nedával bych ji povinnou, protože ne všichni ji chápou a neodmaturovali by.

2) Kdyby nebyla maturita z matematiky povinná, dal by sis jí jako dobrovolný předmět?

Já bych si ji vzal, ale nenutil bych ji všem, protože pro všechna zaměstnání není tak důležitá.

**Josef
Hrdlička**

8.0

1) Chtěl by sis dát matematiku jako dobrovolný předmět?

Já maturuju z matematiky a vybral bych si ji i nepovinně.

2) Kdy se začneš učit?
Už se teď pilně učím, abych to zvládl.

3) Názor na maturitu z matematiky?
Je to lehčí, než se zdá, ale je dobré se na to pilně učit, abyste to zvládli.

**Paní profesorka
Maršounová**

1) Dala jste si maturitu z matematiky jako dobrovolný předmět?

Ne, nedala.

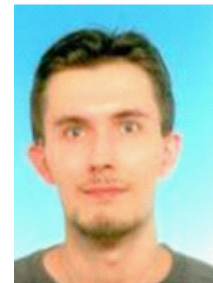
2) Myslíte si, že maturita z matematiky je pro studenty plus nebo minus?

Někteří to pro svoje budoucí povolání nepotřebují.

3) Celkové zhodnocení maturity z matematiky?

To je přesně to, co jsem už říkala, že každý má jiné zaměření.

Pan profesor Jágr

1) Dal jste si dobrovolnou maturitu z matematiky?

Z matematiky jsem nematuroval.

2) Je povinná maturita z matematiky pro studenty plus nebo minus?

Nedá se to takhle jednoduše říct, ale já si myslím že není fér, aby si ji vybírali tehdy, když půjdou studovat obor, kde ji nepotřebují. Na druhou stranu je pravda, že maturitní test má nastaven tak nízkou laťku, že nehrozí, že by to někdo nemohl neudělat tady na gymnáziu, na odborných školách nemluvě, takže nás to prakticky nezatíží.

3) Celkový názor na zavedení povinné maturity z matematiky?

Já se domnívám, že by to nemělo být povinně. Každý student by měl maturovat z toho, co chce pak jít studovat na univerzitu, a pakliže to není matematika nebo přírodní vědy, pak tedy nevím, proč by měl dělat maturitu z matematiky. ■

3) Celkový názor na zavedení povinné maturity z matematiky?

Já se domnívám, že by to nemělo být povinně. Každý student by měl maturovat z toho, co chce pak jít studovat na univerzitu, a pakliže to není matematika nebo přírodní vědy, pak tedy nevím, proč by měl dělat maturitu z matematiky. ■

1.0 Vojta Šedivý

1) Jsi rád, že budete mít povinnou maturitu z matematiky?

Tak jako úplně nevím, jak to u maturity bude, tolik jsem se o to nezajímal, protože mám ještě 7 let času. Jsem za to rád. Přece ta maturita musí z něčeho být.

2) Kdyby nebyla maturita z matematiky povinná, dal by sis jí jako dobrovolný předmět?

Jo matematiku ano, mám ji rád.

Všichni známe ten životní milník, kdy poprvé vyrážíme lyžovat do Alp. Sníh je tam sice stejný jako v Česku, ale delší sjezdovky a mechanizace vybavení náš zážitek zcela maximalizují. Děkujeme naši přechočné škole, že jsme tento zájezd mohli absolvovat.

Hned po nástupu do autobusu s nápisem RUBEŠ (obsahuje neplacenou propagaci) jsme zjistili, co se stane, když se velké množství pubertáků koncentruje na malé ploše. Museli jsme absolvovat téměř nekonečnou sedmihodinovou jízdu a poté se ubytovali na chatě.

Další dny probíhaly v základu jednotvárně, ačkoliv vždycky se naskytl nový zážitek. Pro usnadnění pochopení byl vypracován přibližný vzorec harmonogramu.

Když jsme se vykulili z pelechů (6:20), doplahočili jsme se dolů ke snídani řešené formou švédského stolu. Pan profesor Bárta prohlásil, že oběd nemáme a jídlo se odtud odnášet nesmí, tudíž se všichni pro jistotu "narvali k prasknutí". Po "nabalení se" sedmi vrstvami, které jsme díky snída-

ALPY

ni stejně nikdo nezvládli zapnout, jsme se naskládali do autobusu a vyrazili k vleku. Prudkost svahu by se dala demonstrovat zrychlením 70 km/h během tří sekund. Ačkoliv sníh byl skutečně stejný jako v Česku, shledali jsme ho všichni upravenějším a příjemnějším. Další postřeh - nejezdilo se dokola nahoru a dolů. Navštívili jsme totiž vyspělá centra, kde se všechny sjezdovky ani za den nedaly stihnout. Naštěstí jsme měli s sebou učitele, kteří to tam znali jako svůj kabinet (ano, to znamená hodně, takže posměšky vynechat). Hodně jsme si také užili s cizím jazykem. Když navštívíme například Krušné hory, většina hospod umí německy tak, jak se to my v životě nenaučíme. Ale v Rakousku, ačkoliv přes sjezdovku lítala typicky česká sprostá slova, v hospodách naší mateřštinu neuměl nikdo z obsluhy. Opravdový problém však nastává, až když se člověk ztratí uprostřed nehostinného Rakouska – Vojta Lohniský z 2.A rád potvrdí, že?

Den jsmepokaždé zakončili večerí- řešenou opět formou švédského stolu. Jednou za kurz jsme dokonce absolvovali přednášku o nějakém sportu s lyžemi (skialpinismus?). Poté jsme se vydali hrát společenské hry nebo si pustili pohádku.

Takto jsme strávili velmi příjemný týden, zpátky do Česka se nechtělo snad ani učitelům.. ■

SHINGEKI NO KYOJIN

Lidstvo už je dlouhou dobu utlačováno Titány, jinak řečeno obry, kteří se živí lidmi. Aby se lidé ochránili a nevymřeli, jsou nuceni žít za zdi. Je zde první zeď Maria, kde žijí prostí lidé, druhá zeď Rose, kde žijí spíše měšťané, a třetí zeď Sina, kde žijí výše postavení lidé, včetně vojenské policie.

Za zdi Maria žijí i hlavní hrdinové, Eren Jaeger, Mikasa Ackerman a Armin Arlert. Erenův velký sen je přidat se k Průzkumné legii, která dělá často výpravy ven za zdi, a bojuje s Titány. Mikasa a Armin ho jakožto nejlepší přátele následují.

Jednoho dne všem jejich poklidný život změní Kolosální Titán, který se z ničeho nic objevil u zdi Maria, kterou poté prorazil. Menší Titáni se dírou ve zdi dostali do města, kde terorizují obyvatele. V celém městě panuje panika, všichni se snaží zachránit a dostat se k připravené evakuační lodi. I Eren, Mikasa, Armin a jejich rodiny se snaží dostat k lodi a zachránit si tak životy. Při nešťastné náhodě Erenovu matku zasypají sutiny a poté ji sežere Titán, tato událost Erena utvrdí v tom, že jednou zabije všechny Titány, a tím se pomstí. Většina

přeživších se evakuje za zeď Rose a jsou chvíli zase v bezpečí, až na hladomor, který ve městě panuje.

Po dvou letech se Eren se svými přáteli přihlásí na vojenský výcvik, kde si najdou spoustu nových přátel, ale nemají to jednoduché - velitelé výcviku jsou nekompromisní. Mikasa všechno zvládá bez sebemenší chybičky a naprosto jednoduše, Erenovi výcvik moc nejde, ale nevzdává se, touha po pomstě ho stále žene dál...

Zhruba po roce všichni dokončili potřebný výcvik a přidávají se do daných legií. Někteří jdou k Armádnímu sboru, někteří jdou, kvůli svému bezpečí, k vojenské policii a někteří, včetně Erena a jeho přátel, k Průzkumné legii.

Za doprovodu velitele Erwina Smitha, velitelky Hanji Zoe a heichou Levi Ackermanem se Průzkumná legie vypravuje za zdi, kde riskují své životy, aby zjistili pravdu o Titánech...

Mé hodnocení

Mohu říci, že mě děj neskutečně bavil. Ze začátku jsem na příběh samotný neměla moc dobrý názor, ovšem když mě děj vtáhnul, nemohla jsem jej přestat číst/sledovat. Myslím, že je fabulačně velmi originální. Po čase děje panuje napětí a nutí vás číst/sledovat dál. Viděla jsem anime a četla jsem mangu a mohu říct, že ilustrace jsou dokonalé. Nenachází se zde sice motýlci a kytičky, jedná se spíše o drsné podmínky, přesto se mi ilustrace velice líbily.

Jediné, co bych vytkla, je, že je velmi těžké sehnat všechny díly mang. U anime je zase občas problém s titulky. Také mi neskutečně vadí počesťování jmen v mangách, jinak nemám žádné výhrady. ■

Základní informace

Manga

Září 2009

dodnes **26 svazků**

Předloha pro anime/filmy:

Hajime Isayama
Kodansha

STRUČNĚ O LOUČENÍ

Jestli se někomu zdá, že je poněkud smělé, zamýšlet se v osmnácti letech nad něčím takovým, jako je loučení, tak je to nejspíše pravda, avšak je to právě ta trocha drzosti, která umožňuje nahlédnout na dané téma z jiné perspektivy.

Loučení, byť je přirozenou součástí našich životů, je totiž ve společnosti stále vnímáno částečně jako tabu, které se raději moc nerozebírá, a částečně jako symbol ztráty a smutku. Vystává tedy otázka, zda loučení opravdu přináší hlavně bolest, anebo má význam diametrálně odlišný?

Strach, úzkost, prázdnota a pocit, že nám pukne srdce, když si uvědomíme, že říkat „nashledanou“ je vlastně lež, protože další shledání již nebude. Nezáleží na tom, jestli se loučíme s osobou, zvířetem, místem, věcí či jestli jsme děti nebo dospělí, loučení umí sakra bolet. Proč bychom se tedy měli vystavovat něčemu, co nám přináší muka? Zdá se nelogické nad něčím truchlit, když je mnohem snazší předstírat, že se nic nestalo. Navíc povolit uzdu emocím je často vnímáno jako slabost a v uspěchaném životě 21. století na to vlastně není ani čas.

Na druhou stranu, není to úžasné, že člověk je schopen něčeho takového jako je cit? Tuto myšlenku lze vystihnout slovy J. Vrchlického, který řekl: „Rozloučení těžké jest, však v něm je život!“. Osobně nemám ráda klišé ve smyslu „všechno špatné je pro něco dobré“ nebo „co tě nezabije, to tě posílí“, protože na mě působí spíše dojmem marného pokusu o útěchu v bolestné chví-

li, ale souhlasím, že na danou situaci je vždy možné nahlížet z více stran. Loučení může být například i osvobozující. Během života potkáme i lidi, které bychom nejraději nikdy nepotkali, a zde nastává situace, kdy jsme rádi, že naše poslední setkání je opravdu poslední. Loučení v pravou chvíli, které ukončuje trápení, je také formou úlevy, byť je stále těžké. Zároveň nám každé loučení připomíná skutečnost, že čas ubíhá velmi rychle a neměli bychom jím plýtvat. Nebývá lehké říci poslední „sbohem“, a proto se tomu někteří vyhýbají s domněnkou, že když si těžkou situaci nepřipustí, tak nebude existovat. Opak však bývá pravdou a mnohdy, pokud nemáme možnost rozloučit se a uzavřít tak pomyslnou kapitolu našeho života, uzavíráme sami sebe do žaláře vlastní mysli. Není to tedy loučení, co nám způsobuje utrpení, ale fakt, že se musíme s někým či něčím rozloučit. Loučení nám naopak dává možnost být lidmi, tedy cítit a prožívat, a zároveň se posouvat v životě dál a to je něco, čeho bychom si měli vážit. ■

NA ODCHODNOU

...jsem dál a v hlavě mě máš... S touto písničkou si můžeme jen postesknout po dvou členech redakce Student Revue, kteří letos maturují, a tudíž opouští navždy náš ústav s vidinou lepších zítřků na vysoké škole. Jedná se o šéfredaktora Tomáše Suchého a našeho sportovního žurnalistu Pavla Prokoráta. A samozřejmě nesmím zapomenout oba dva vyzpovídat na rozloučenou a popřát jim tímto za celý zbytek redakce hodně úspěchů.

Jak dlouho ve Student revue působíte?

Pavel:

Ve Student Revue působím od přelomu dubna a května roku 2018.

Tomáš:

Ve Student Revue působím vlastně od samého začátku, což znamená přibližně rok a půl.

Co vás přimělo začít do časopisu přispívat, respektive kdo vás donutil?

Pavel:

K přispění do časopisu mě přiměla paní profesorka Janečková a také mi přišlo dobré napsat něco o řadě úspěchů ze sportu, ve kterých je naše škola úspěšná.

Tomáš:

Já bych neřekl donutila, jako spíše oslovila. Ale za celou mou anabázi při Student Revue je „vinna“ paní prof. Věra Janečková.

Pamatujete si na svůj první článek?

Pavel:

Ano pamatuji, byl to článek o fotbalovém poháru Josefa Masopusta

Tomáš:

No, jelikož nás v té době bylo v redakci pár, tak těch článků na poprvé bylo hned několik. Jednak to byl článek „Znáš Benátky severu“ – tedy pozvánka na zájezd do Petrohradu, „Třeťáci na sportáku“ – reportáž z našeho sportovního kurzu a „Kdo to je“ – interview s tehdejšími prváky.

Píšete si i něco “do šuplíku”?

Pavel:

Do šuplíku si nepíšu. Když je potřeba něco vyplodit, tak ve svém volném čase napíšu to, co ode mě šéfredaktor požaduje.

Tomáš:

V současné době na to s ohledem na ostatní mé aktivity nemám čas, ale pamatuji si, že když jsem byl malý, tak mě rodiče měli problém odtrhnout od dědečkova psacího stroje, na kterém jsem vymýšlel různé příběhy.

Jak se vám daří připravovat na maturitu a co vaše maturitní práce?

Pavel:

Příprava na maturitu probíhá už od 1. ročníku a nyní vrcholí učením se otázek a jejich opakováním. Maturitní práci jsem odevzdal a vše jsem stíhal, jelikož jsem ji měl napsanou už v listopadu.

Tomáš:

Co se týká maturity, tak jsem v termínu odevzdal maturitní práci a v současné době se připravuji na písemnou a ústní část. Jinak se u mě střídají pocity úzkosti a paniky!

Kam chcete na vysokou?

Pavel:

Příhlášku si dávám na více škol, ale prioritní je pro mě žurnalistika na UK v Praze.

Tomáš:

Obor geografie se zaměřením na vzdělávání, v kombinaci s druhým předmětem a místo pravděpodobně Praha nebo Liberec.

Jak byste celkově zhodnotili studium na GJP? Bylo gymnázium dobrou volbou?

Pavel:

Studium na tomto PRESTIŽNÍM gymnáziu je velmi náročné a občas máme učení až nad hlavu, ale na druhou stranu si myslím, že je to výborná příprava k maturitě a zároveň ke studiu na vysoké škole. S výběrem střední školy jsem spokojen a své předchozí rozhodnutí bych neměnil. Poznal jsem zde několik přátel, se kterými jsem prožil nespočet zážitků i mimo školu, a budu na to krásně vzpomínat.

Tomáš:

Náročné. Asi ano, i když si myslím, že by se řada věcí v něm dala změnit.

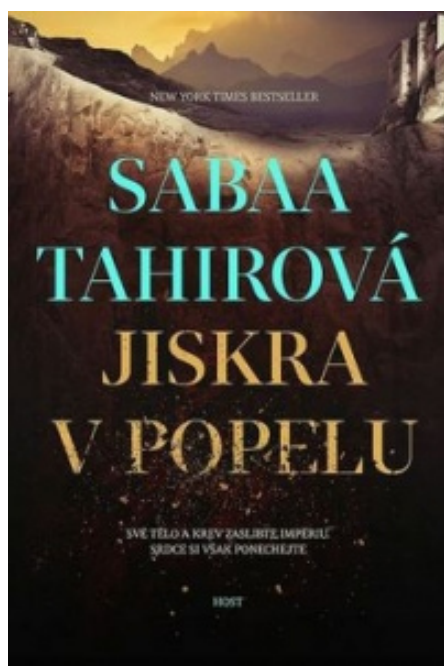
Pokud nepočítám Student Revue, bude vám něco z GJP chybět?

Pavel:

Pokud udělám maturitu a zmizím z útrob této školy, tak mi rozhodně budou chybět kamarádi, nejen ze třídy, ale napříč ročníky. Dále také profesori, na jejichž hlášky budeme na třídních srazích vzpomínat. V neposlední řadě nemůžu jako sportovní redaktor zapomenout na futsalové a florbalové turnaje z konce každého školního roku, které vždy propojily celou třídu a stmelily kolektiv ještě více. ☺

Tomáš:

To je jednoduché, všechno ... Především někteří kantoři a všichni spolužáci. ■

Autor: Sabaa Tahir

Nakladatelství: **Host**

Počet stran: **456**

Rok vydání: **2015 (USA)**

Klíčová slova: Impérium, kasty, brutalita, individualita, odhodlání

Žánr: Fantasy, Young Adult

Zásadní postavy: velitelka, Laia a Elias

Hodnocení na goodreads:

JISKRA V POPELU

Velitelka. Záporák, tak ohavný, že ten, jehož jméno nesmíme vyslovit, či Loki vedle ní vypadají jako úplná neviňátka.

Laia je dívka z lidu Učenců. Houževnatá, neskonale odvážná a pro rodinu by pod vodou dýchala. Spolu se svým bratrem žijí s prarodiči. V důsledku událostí je dobrovolně prodána do hrůzného otroctví na Šerosráz, odkud ještě nikdo živý nevyvázl. Jednoho večera totiž odvedou jejího bratra za velezradu válečníci Impéria - Masky, stroje na zabíjení, ukryté v lidském těle, které jsou bez slitování, bez emocí.

Elias je jednou z nich. Nenávidí to, jak mu maska každým dnem čím dál více přirůstá k obličejí, nenávidí čím je. Avšak je nejlepším vojákem na Šerosrázu - místu, kde tato stvoření vznikají. Rozhodne se dezertovat, což je prakticky nemožné. Ale než se odhodlá, dostane příkazem zúčastnit se klání - odporný souboj, buď zemře dosti krutou smrtí, stane se novým vládcem Impéria, nebo jeho rádcem Krkavcem.

Jak už to tak bývá, cesty Lai a Eli-

ase se propletou. Laia mu jednou zachrání život, když skoro zemře při jedné zkoušce, babička ji totiž učila lékařství a bylinkářství - to využije nejen pro své přežití.

Vztah mezi nimi je zajímavý, velice komplikovaný, postupně se vyvíjející, vykreslen do posledního detailu, stejně jako celý příběh a celá společnost inspirovaná antickým Římem. Dokonalý není jen obsah plný nečekaných zvratů, které překvapí i zkušenější čtenáře, a brutality, za kterou by se nemusel stydět ani George R. R. Martin, popisem prostředí, kde autorka nechává čtenáři prostor rozvíjet i svou vlastní fantasií, ale i obálka je překrásná! Decentní, elegantní, zároveň taková, co nejde přehlédnout. A ty mapy!!! To je snad nutnost každého fantasy milovníka. Jsou opravdovým skvostem.

Příběh sice oficiálně řadíme mezi YA fantasy, ale já osobně bych ho zařadila do čisté fantasy. Doporučuji všem, kdo se chtějí zašít na celý den a číst neuvěřitelně chytlavý příběh plný zvratů, který vám v hlavě utkví na nějakou dobu. Nebude možné se jen tak odtrhnout. ■

NEZASTAVUJEME, MÁME ZPOŽDĚNÍ!

Pozor, pozor! Stanice Nuda, na nástupišti číslo pět nastupujte do Expressu číslo 475 ve směru Zábava . Pravidelný odjezd, právě teď. Prosím, ukončete nástup, vlak je připraven k odjezdu a dveře se zavírají!

Vítáme Vás v Expressu č. 475 ze stanice Nuda do stanice Párty knižního klubu. Prosím, použijte bezpečnostní pásy a společně vyrážíme.

Pro přítomné ženy a dívky k Mezinárodnímu dni žen roznásíme čerstvě řezané růže, pro přítomné studenty a vás všechny, kteří pracujete hlavou, zajišťujeme ten nejrychlejší internet. Nevylučujeme ovšem možnost, že vás za jízdy políbí také Múza.

Blížíme se do cíle, prosím zaregistrujte památník Jana Amose Komenského u levých oken. A ač jsme to neplánovali, musíme udělat odbočku k jedné škole - v podstatě již také historické památce, a poděkovat tamějším učitelům, že to s námi

vlastně myslí dobře.

Konečná stanice – Párty knižního klubu. Vážení cestující, děkujeme, že jste využili naši společnost, a doufáme, že se opět někdy setkáme, prosím vystupujte vpravo ve směru jízdy. A příště se těšte – již nový průvodce.

PS: Tímto zdravíme našeho grafika a přejeme, ať si ten svůj den (27.4.) pořádně užije!

Březen

08.03.	Mezinárodní den žen
11.03.	Evropský den mozků
19.03.	Mezinárodní den invalidů
20.03.	Světový den divadla pro děti a mládež
21.03.	Světový den poezie
22.03.	Světový den vody
28.03.	Den učitelů v ČR

Pranostiky:

- Březen bez vody, duben bez trávy.
- Březnový sníh škodí polím.
- Lépe býti od hadu uštknut, nežli v březnu od slunce ohřát.

Duben

07.04.	Světový den zdraví
11.04.	Světový den Parkinsonovy choroby
18.04.	Mezinárodní den památek a sídel
22.04.	Den Země
23.04.	Světový den knihy a autorského práva
27.04.	Světový den grafiky

Pranostiky:

- Duben, ještě tam budem.
- Prší-li na 1. dubna, bývá mokrá máj.
- Hodně-li v dubnu vítr duje, stodola se naplňuje. ■

Divadlo:

Dívalo na Vinohradech

Napsal: **Molière (Jean-Baptiste Poquelin)**

Překlad: **Jiří Žák**

Žánr: **komedie**

Režie a úprava: **Juraj Deák**

Scéna: **Jan Dušek**

Kostýmy: **Jana Hauskrechtová**

Dramaturgie: **Barbora Hančilová**

Osoby a obsazení:

Anežka / **Tereza Terberová** (mladá dívka vychovávaná Arnolfem)

Arnolf / **Tomáš Pavelka** (pán z Pařezova)

Horác / **Dominick Benedikt** (Anežčin ctitel)

ŠKOLA ŽEN (L'ÉCOLE DES FEMMES)

Arnolf vychovává mladou **Anežku** (není však její otec). Vede ji velice přísně, ale neposkytuje jí dostatečné vzdělání. To proto, že chce, aby byla nevědomá a aby si ho jednoho dne vzala.

Arnolf se vždy vyhýbal manželství ze strachu před tím, že by mu jeho nastávající mohla "nasadit parohy". Jenomže Anežka se zamiluje do Horáce. Je tu mnoho vtipných zápletek o tom, jak se Horác svěřuje Arnolfovi o své milé (nevěda o Arnolfovu druhém jménu - pán z Pařezova). Arnolf zakazuje Anežce schůzky s Horácem a chce se co nejdříve s Anežkou oženit... Marně. Nakonec přijede Anežčin skutečný otec a dá Horácovi Anežku za ženu.

Hra je veršovaná, a přestože nejsem vášnivý nadšenec poezie, verše mi k této hře ze 17. století pasovaly, byly nenásilné a bez nich by to nebylo ono. Scéna byla koncipována jednoduše, ale odpovídajícím způsobem, herci si vystačili pouze s několika kusy stylového nábytku. O to více se diváci mohli soustředit na vtipné dialogy. Tvůrci kostýmů zdařile propojili barokní oděv (paruky) s prvky moderní módy. Soubor předvedl výborné herecké výkony. Zvláště mě uchvátil Tomáš Pavelka v roli Arnolfa. Celé představení mělo spád, bylo vtipné, takže se divadlo otřásalo smíchem. Přestože Molière napsal hru před 350 lety, téma je stále živé a i dnes má divákovi co sdělit. ■

UTEČ, KDYŽ TO DOKÁŽEŠ!

V letošním roce to jedním plesem nekončilo. Neutekly ani dva měsíce od našich Superhrdinů a už jsme se mohli těšit na další zábavu. Dne 2.3.2019 měla 4.C a 8.O svůj Den, tentokrát ve stylu únikové hry.

Rozdělené plesy? Riskantní rozhodnutí. Přes různé obavy, zdali i teď vše dobře dopadne, se s tím nakonec naši maturanti statečně poprali a předčili naše očekávání.

Vše začalo již tradičním vystoupením pěveckého sboru Lyra pod vedením prof. Zdeňky Kuhnové, po kterém následovalo úvodní slovo sympatického moderátora Jakuba Kotky, který nás celý večer doprovázel. Kromě krásného předtančení několika maturantů pod vedením choreografky Laury Loranczyk z 8.O, jež bezpochyby dojalo nejednu maminku, jsme mohli zhlédnout i maturitní video nesené

v duchu úniku ze školy, kde žákům znepříjemňovali cestu nejen naši profesori, ale dokonce i náš pan ředitel.

Nástup maturantů -vyšperkovaný slunečními brýlemi a panem profesorem Hluchým- dodal tu správnou atmosféru. Maturanti hned po velkém potlesku přešli k hlavnímu bodu večera - slavnostnímu šerpování. Celou dobu vyzařovalo ze studentů spousta pozitivní energie a přenášeli tak na nás radostnou atmosféru, že se při pohledu na ně snad nedalo neusmívat... Po tradičním velkolepém zlatém dešti a proslovu pana ředitele, nás čekalo už jen tancování a volná zábava, zpestřená různými bojovými a pěveckými vystoupeními,

což trvalo až do půlnoci.

A ano, i s očekávaným půlnočním překvapením si maturanti poradili skvěle a soudě podle potlesku publika, měla každá scénka velký úspěch. Celkově to byl velice podařený ples a teď už maturanti, hurá do učení! ■

KAM PO MATURITĚ?

Každý z nás se pro studium na gymnáziu rozhodl z rozličných důvodů, ale co minimálně většinu sblíží, je následné vysokoškolské studium. Pokud zrovna nepatříte k té hrstce šťastlivců, kteří již ví, jak se svým životem v budoucnu naloží, možná by vám mohl být tento článek nápomocen. Jeden z našich absolventů, Lukáš Skála, studuje v Mladé Boleslavi na ŠAVŠ (Škoda Auto Vysoká škola) marketing a management. Byl laskav a odpověděl mi na pár otázek, které by vám mohly přiblížit studium na této škole. A kdo ví, kolik z nás sem nakonec přece jen zavítá.

Ahoj, Lukáši, první otázka, která určitě všechny zajímá nejvíce - jaké byly přijímačky?

Vmém případě na ŠAVŠ žádné přijímací zkoušky nebyly. Přijímací řízení spočívá pouze v zaslání přihlášky na vybraný obor (pro mě Podniková ekonomika a management obchodu) spolu se zaplacením poplatku. Je zajímavým faktem, že poplatek za přihlášku v elektronické podobě je nižší než za přihlášku v papírové podobě. Ale i přes absenci klasických přijímaček, student má i jiný způsob „vyžití“. ŠAVŠ má jedno z nejvyšších školních (28 tis./semestr). Ovšem při splnění podmínek se maximálně 30 studentů této sumě může vyhnout. V mém případě to zajistil relativně slušný výsledek ve zkouškách SCIO. Dalšími možnostmi byla úspěšná maturita z matematiky + (matu-

rantům vřele doporučuji, využijete na většině vysokých škol) nebo celkový průměr za poslední 4 roky studia do 1,5. Obecně vzato je zpravidla lehké se na školu dostat, ale o dost těžší se udržet, ale samozřejmě existují i výjimky. Moje osobní rada: Zjišťujte si informace a nebojte se je využít. Nic neztratíte a můžete tím jen získat.

Jak probíhá výuka?

Dá se říci, že každý předmět se skládá z jednoho cvičení a jedné přednášky. Zjednodušeně vzato, cvičení prověřují v praxi uplatnění informací, které

se student dozví během přednášek a jsou prakticky stejné jako klasické hodiny, na které jste zvyklí. Oproti tomu přednášky se obecně berou jako „dobrovolná část“, jelikož se na nich málokdy vyžaduje docházka. V jednom velkém sále se sejdou všichni studenti daného předmětu a poslouchají výklad. Taková zajímavost, nevím nakolik je to známá informace, ale na vysoké škole je délka hodin jiná. Místo „školních hodin“ (45 minut) se zde vyučuje dle „akademických hodin“ (90 minut).

Jak vás známkuje?

Na vysoké se již nepoužívá známkový systém (nevím o žádné vysoké, kde by se používal) ale systém bodový. Nemýlím-li se, tak se nehledě na školu v rámci každého předmětu dá získat maximálně 100 bodů. Výsledná známka je dle získaných bodů

buď (jako např. u nás) 1/2/3/N – kdy N znamená neúspěch. Za zmínku stojí i způsob zakončení studia. Existují 2 způsoby – zakončení zkouškou nebo zakončení klasifikovaným zápočtem. Klasifikovaný zápočet znamená, že veškeré body a tedy i výsledná známka pochází pouze ze samotného semestru. Oproti tomu zakončení zkouškou značí, že cca 40 nebo 50 bodů získá student v semestru (s nějakým minimálním požadovaným počtem pro připuštění ke zkoušce) a následně ve zkušebním období se student přihlásí na jeden z nabízených termínů, ve kterém po té samotná zkouška proběhne. Je to velmi podobné maturitním zkouškám s tím rozdílem, že si termín sám vyberete a v případě neúspěchu máte možnosti opravy. V případě neúspěchu předmětu má student možnost si předmět zapsat znovu - nemusí tedy opakovat úspěšně odstudované předměty.

Jak je to se spolužáky? Fungujete jako jedna třída?

Na většině škol výuka funguje na principu a) oborového zaměření b) navolení rozvrhu dle přednastavených možností (obvykle na každý předmět má člověk na výběr u každého cvičení z cca 2–5 možností včetně výběru času a vyučujícího). Vzhledem k tomuto individuálnímu systému se klidně může stát, že některé své spolužáky vidíte denně, zatímco jiné prakticky vůbec. Za zmínku ale stojí i to, že na některých školách (především technických jako např. ČVUT) fungují tzv. „kruhy“ což jednoduše řečeno funguje jako klasické třídy. Všechny hodiny trávíte s tou samou skupinou lidí. No a u nás je to tak, že rotujeme dle toho, kdo si co navolil. Vzhledem k tomu, kolik lidí už odešlo, tak často vidám kolegy z oboru, ale když jsem chtěl zkombinovat rozvrh s konkrétními lidmi, tak mi to vyšlo jen asi u 4 hodin ze 13. Takže čím víc se snažím, tím hůř to jde.

Teď taková třešnička na dortu - jak vám tam vaří?

Řekněme si to na rovinu, oproti obědům na střední je to hoto-vá slast. Výběr je minimálně ze 6 jídel + denní specialita (např. špíz, steak, hamburger, kebab...). Navíc jsme jednou z nejdotovanějších škol a obědy jsou jedno z míst, kde se to výrazně projevuje. Na jednu stranu si jídlo student platí zcela sám, na druhou stranu se díky tomu naučí lépe hospodařit se svými chutěmi a financemi, přece jen jsme ekonomická škola. Spokojíte-li se pouze s hlavním jídlem, poměrně chutné jídlo v poctivé porci vás vyjde v rozmezí 25–80 korun (nejčastěji kolem 30,-). Ale je zde obrovská rozmanitost dalších pochutin od polévky přes saláty po různé moučníky, dortíky, bagety nebo třeba jen sušenky. Stejně jako jste zvyklí, máte možnost si zdarma načepovat libovolné množství čaje, ale je zde i možnost koupit si kávu či některý ze sycených nápojů (vzhledem k intelektuálnímu vypětí se občas bez

nějakého toho stimulu v podobě coly či energy drinku člověk obejde těžko).

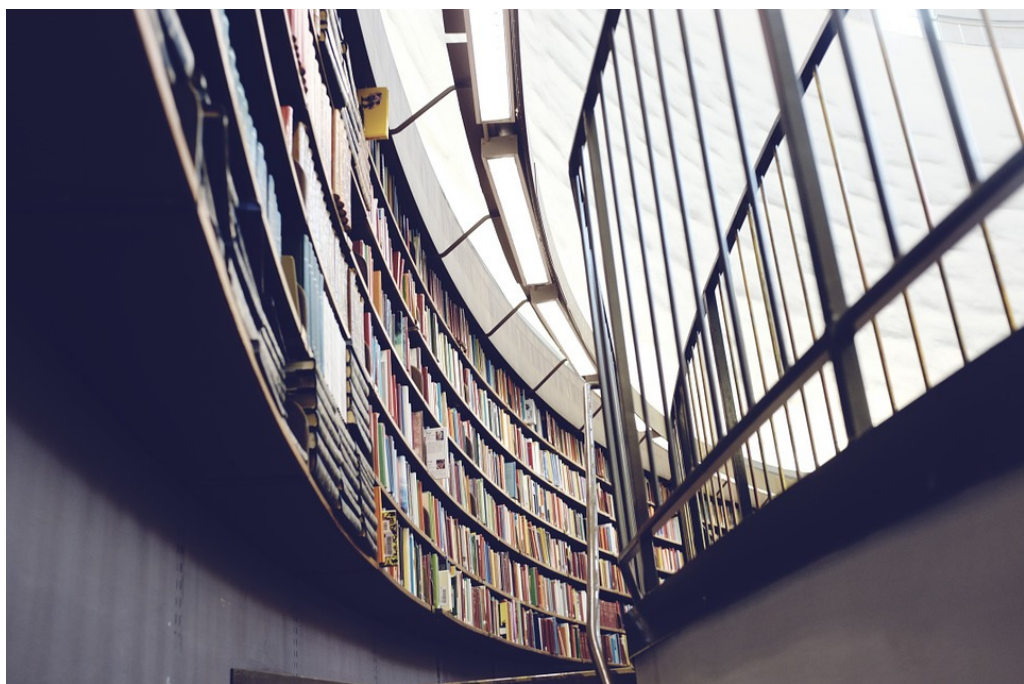
Projevují se zmíněné „nejvyšší dotace“ ještě někde jinde?

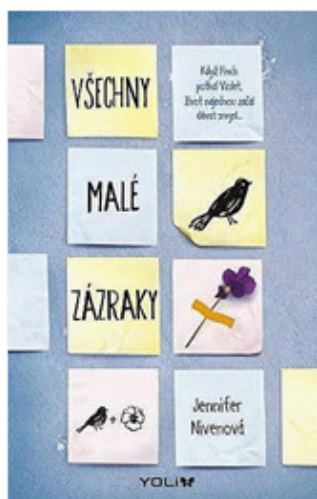
Musím uznat, že co se týče vybavy školy, tak si není příliš na co stěžovat. Přístroje poměrně moderní, a až na výjimky dataprojektory (na rozdíl od gymnázia) všude běží. Škola disponuje vlastní heslovanou wi-fi sítí... Tohle vše mohu ze své osobní zkušenosti docenit. Co je však možná ještě lepší oblastí využití této finanční podpory, je program Erasmus +. Na rozdíl od jakékoliv jiné univerzity v ČR u nás, je umožněno vycestování do zahraničí (ať už za studiem či praxí) prakticky komukoliv, kdo si zažádá. Osobně jsem této možnosti zatím nevyužil, ale dle slov svých spolužáků, jež tak učinili, je to užitečná a mnohdy nezapomenutelná zkušenost.

Doplnil bys ještě nějakou zajímavost?

Pro případné zájemce o studium na ŠAVŠ mě napadají 3 zajímavosti:

- 1) Můžeme se chlubit 100%zaměstnaností absolventů!
- 2) Součástí studia je i semestr praxe (bohužel to znamená delší délku studia, ale zase výhodu zisku pracovních zkušeností)
- 3) Bezspornou výhodou u nás je neomezená možnost opakování předmětů a nulového požadavku na zisk kreditů pro postup mezi semestry. Jinými slovy u nás není takový problém, když se předmět nepovede... „prostě můžete opakovat a opakovat, dokud to nakonec nevyjde.“ Namísto klasického „3x a dost“. ■

Autor: Jennifer Niven

Nakladatelství: **Yoli**

Počet stran: **360**

Rok vydání: **2015**

Klíčová slova: **Studenti, láska, maniodeprese**

Žánr: **Contemporary, Young Adult**

Adult

Hodnocení na goodreads:

VŠECHNY MALÉ ZÁZRAKY

Theodor Finch a Violet Markey.

On trpí bipolární afektivní poruchou (střídání veselých, manických nálad s depresivními stavy), neustále přemýšlí nad způsobem sebevraždy, ale vždy ho něco zastaví. Ať už to je vzhled, kterého by nabyl po spáchání tohoto činu, nebo nějaká maličkost, typu odklizení rozplácého těla na školním hřišti. (Kdo by taky chtěl být seškrabáván ze země, že?)

Ona při autonehodě přišla o sestru, od té doby do auta nenastoupila a jejím dopravním prostředkem je oranžové kolo. Počítá dny do maturity, kdy bude moc opustit město, které ji celou tragédii připomíná.

Shoda okolností hlavní hrdiny svede na římsu školní zvonice, tam se poprvé setkávají. Dohromady je dáva školní projekt, v němž poznávají a zkoumají krásy Indiany. Pomalu, ale jistě se ze školního projektu stává jakýsi projekt přátelství, to se zlehounka přehoupne v hlubší cit – lásku.

Příběh je jako horská dráha. V jednu chvíli se usmíváte, jste spokojení, pak přichází vlna strachu, co bude dál... Pak se znovu usmíváte, prožíváte jejich dobrodružství a najednou bum. Zjistíte, že pláčete. Autorka přesně ví, co kdy napsat. Dokáže si pohrát s duší čtenáře, jako malá holčička s panenkou.

Spousta YA knih se věnuje podobným tématům, ale jen některé stojí za přečtení. Tahle na 100% ANO. Je třeba se zaměřit nejen na romantiku, která zde není prvoplánová, ale především na složitost soužití s osobou mající psychické problémy, snaha

ji pomoci. Blíže nás seznamuje s problémy a uvažováním lidí trpící maniodepresí. Ukazuje potřebu komunikace, hlavně naslouchání, vnímání různých činů, náznaků.

Tahle knížka vás pravděpodobně naučí mluvit o věcech takových, které prostě někdy nejdou přes rty, avšak jsou důležité. Potřebu vnímat, naslouchat. Protože stačí sebemenší gesto, slůvko a vše může být jinak. ■

SVĚTLO

Světlo. Věc velice užitečná. Dokáže potěšit, třeba večer, když se v pokoji zapálí svíčka a celou místnost v okamžiku zaplní svou vůní. Často dokáže zahřát jako letní slunce nebo plameny v krbu v obývacím pokoji. Dokáže pomoci. Při zimních večerech, kdy se touláme venku, jsme pak rádi za lampy na ulicích. Má schopnost zahnat chmury. Když je venku sychravo a my rozsvítíme, svět se zdá o něco jasnější – obvykle doslova.

Někteří z nás už si význam světla možná ani neuvědomují. Ale co v dávných dobách? Lidé museli vítat první paprsky světla s úsměvem, vděční za každý nový den.

Vděční, že jim slunce svítí na cestu, na práci...

Není to příjemné, po večerech sedat u krbu a číst si?

Nebo strávit takový večer u táboráku? Plameny plápolají, utvářejí překrásné obrazce a rozsévají kolem nás spousty bizarních stínů. Ty se pak obvykle stávají hlavními postavami strašidelných historek, zatímco se za námi zběsile třepetají.

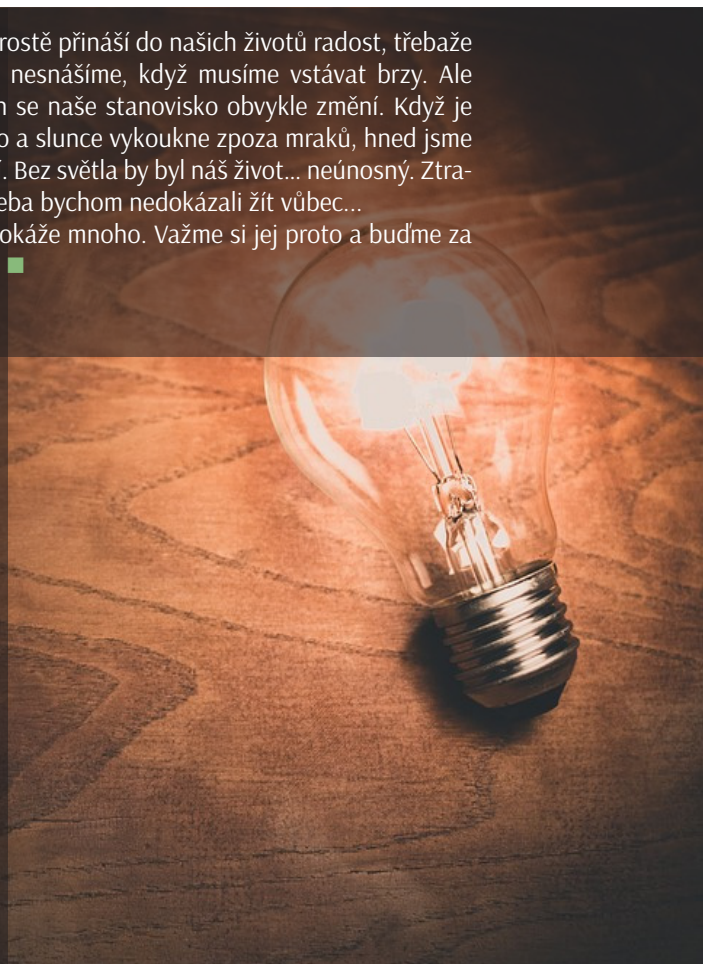
Zato když jdeme ztemnělým městem, za ty zvláštní stíny moc vděční nejsme. Ale znovu je zde světlo, aby nás zachránilo. Lampy, ale klidně i baterka nám odhalí, co se skrývá v koutech, kdo jde proti nám. Naše vlastní stíny se protahují a zkracují, jak kráčíme kolem řady pouličních světel.

Konečně doma. Někteří usednou ke stolu, rozsvítí lampu. Otevrou knihu nebo vezmou čistý papír a tužku. A zapálí svíčku, jejíž plamínek pak před nimi vesele plápolá.

Tak. Noc utekla rychle, možná díky Měsíci, který nás společně s hvězdami bedlivě střeží. Pokud není zataženo. Ale to teď ne. Nás vítá nový den. Paprsky osvětlují bílou nadílku na ulicích, na zahradách, na střechách. Světlo proniká skrz okenní tabulky...

Světlo prostě přináší do našich životů radost, třebaže ho ráno nesnášíme, když musíme vstávat brzy. Ale přes den se naše stanovisko obvykle změní. Když je zataženo a slunce vykukne zpoza mraků, hned jsme veselejší. Bez světla by byl náš život... neúnosný. Ztracený. Třeba bychom nedokázali žít vůbec...

Světlo dokáže mnoho. Važme si jej proto a buďme za něj rádi. ■

napsal: JAKUB ŠKVRNA, 1.A., ADÉLA URBANOVÁ 1.A

NA SLOVÍČKO S PANEM PROFESOREM JANEM HLUCHÝM

1. Jak vzpomínáte na školní léta, kam jste chodil do školy?

A bych byl upřímný, tak ze školy nejraději vzpomínám na to, kdy jsem zrovna ve škole nebyl. Tzn. školní výlety, lyžařské a branné kurzy. Tam mě přišlo, že se prožilo něco, co v člověku pak dlouho rezonovalo a na co se vzpomíná také nejvíc ještě po letech na různých školních srazech. Navíc tyto akce vždy člověka příjemně vytrhly z takového stereotypu. Do školy jsem chodil na jedno takové malé, útulné gymnázium v Mnichově Hradišti.

2. Co vás přivedlo k učitelskému povolání? Věděl jste vždycky, že budete učit?

Podle mě jako učitel se musí člověk už narodit. Samozřejmě to ze začátku neví, ale postupem času při různých životních situacích na to třeba přijde. Že by mu to asi sedělo, předávat zkušenosti dál. Chudák je ten, který učí, ale „učitelem“ není. To je v podstatě neštěstí, avšak nejen pro něj, ale i pro studenty. Ano, vystudovat pedág může kdekdo, to ale ještě neznamená, že jste ten pravý učitel.

3. Je něco, co vás na práci učitele nikdy neomrzí?

Mě baví ti mladí lidé, oni ještě neřeší ty věci okolo praktického života. Nejsou svázáni tolik povinnostmi a zodpovědností jako dospělí, i když se jim to třeba nezdá. To pak člověk vidí až s odstupem času. Takže mají spoustu energie, která ať chcete nebo ne, na vás dolé-

há. Samozřejmě, že někdy bych se nejradši někam zavřel a přeji si proboha už všichni jděte “někam” a “dejte mi svátek”, ale pak mě to zase nabíjí. Základ pro učitele je, že musíte mít rád lidi obecně, ať hloupé nebo chytré, otevřené nebo uzavřené, slušné i méně slušné. Prostě na každém je něco výjimečného a toho je třeba si všimnout.

4. Učíte angličtinu a tělocvik, proč jste si vybral zrovna tyto předměty?

Každý se logicky věnuje tomu, co ho baví. V práci to někdy nejde, ale je to vždycky lepší, samozřejmě. Já mám rád pohyb, sport, hlavně tedy sport venku, v přírodě. Jsem, řekl bych, takový přírodní člověk, takže odtud tělocvik. A angličtina, to je moje hobby od střední školy. Ještě v době komunismu, tedy v době mých studií na gymnáziu (potažmo i na základní škole) do nás tlačili ruštinu, která se krásně snoubila s tou všeobepínající komunistickou propagandou (se Sovětským svazem na věčné časy apod.), která nám všem” lezla krkem”. Nemohli jsme ovšem proti tomu nic dělat, a tak ta angličtina mi přišla jako takový útěk za svobodou, na západ. Navíc ty všechny krásné songy od Beatles, Rolling Stones ad. Tudiž proto.

5. Co rád děláte ve volném čase?

Jak jsem říkal, jsem rád venku a taky mám rád adrenalin, i když s postupujícím časem se u mě tahle potřeba zmenšuje. Nicméně na prvním místě je asi lezení, dále tam máme divokou vodu, skialpinismus, běžky, kolo, létal jsem na paraglidu.

Rád si zahraju i tenis.

6. Doneslo se k nám, že jste nějakou dobu trávil v Alpách, co jste tam dělal a jak vás to napadlo? Zopakoval byste si podobnou zkušenost? Doporučil byste to i studentům?

No, v Alpách jsme strávili s mojí ženou celkem pět sezón, byl to nádherný čas a vzpomínky nám zůstanou už napořád. Rád se tam i vracím, je to pro mě taková srdcovka. Prožili jsme tam spoustu intenzivních chvil. Učili jsme lyžování v takovém příjemném menším středisku kousek od Salcburku a pak ještě na jaře jsme dělali instruktory lezení, jízdy na kajaku a na kole u jednoho nádherného jezera v Korutanech. Bylo nám to tam všechno velmi sympatické, nejen ta panoramata samozřejmě, ale i místní lidi, jídlo, kultura atd. Poznali jsme spoustu dobrých lidí.

A napadlo nás to asi tak, že jednou přišel k nám domů můj bývalý třídní učitel z gymplu, že jeho dcera právě končí jako instruktorka lyžování v Rakousku, a jestli bychom to nechtěli vzít za ni. Tož jsme vyrazili na zkušenou, proč ne? Školu jsme měli hotovou a řekli jsme si, že takováhle zkušenost se bude hodit.

A studentům bych to doporučil jednoznačně, jenom podle mého prostého soudu, je lepší mít nejdřív ten diplom nebo nějaké další vzdělání hotové a pak jet sbírat zkušenosti do světa. Je v podstatě jedno kamse vydáš a co budeš dělat, ale důležité je to zkusit. Třeba i přijdeš na to, co tě baví, že tě např. baví víc něco jiného, než co jsi studoval. Navrátíš se do vlasti a zjistíš, ➤

že se tady nic nezměnilo, nic ti neuteklo a můžeš to rozjet podle sebe.

7. V sobotu 2. března se konal maturitní ples vaší třídy 4.C a 8.O, jak jste si ples užil a co byste vzkázal Vaším maturantům?

Maturiták jsem si užil moc, nechtěl jsem zklamat svoji třídu, takže jsem se snažil být všude, abych někde nechyběl. Líbila se mi choreografie plesu, nasazení studentů. Trošku mi tam chyběly takové tradiční věci, jako třeba sólo pro rodiče, pro učitele a více tradiční klasické plesové taneční hudby.

A vzkaz maturantům teď kousek před maturitou? Jedno pravidlo říká, že nejvíc práce se udělá vždy pod tlakem až na poslední chvíli. Nicméně příjemné je i mít hotovo dopředu, člověk je pak přeci jenom

trochu klidnější.

8. Jaké je to být třídní učitel?

Jak jsem již vícekrát zmínil, já mám rád lidi a myslím, že k práci učitele prostě patří to třídnictví. Mám pocit, že až pak je učitel opravdu učitelem. Ten kontakt se studenty, vztahy a vazby se prohlubují. Někdy je to samozřejmě velmi vyčerpávající, ale i to nakonec člověka posílí. Jen mě mrzí, že ohodnocení třídního učitele (obecně v České republice) je podle mě neúměrně nízké s ohledem na povinnosti s tím spojené.

9. Zažil jste nějakou vtipnou situaci, o kterou byste se chtěl podělit?

Nespecifikujete kde, jestli doma, na horách nebo v práci. Ale předpokládám, že máte

asi na mysli ve škole. Já jsem, a vždycky jsem byl, takový magnet na trapasy. Třeba jednou jsem v přípravném týdnu na konci srpna přišel do školy o den dříve, tedy v den, kdy byly ještě prázdniny, tak mě pan školník poslal zase domů. Občas přijdu do jiné učebny. Občas zapomenu přijít úplně. Ne to ne, to byla legrace.

10. Je něco, co byste vzkázal studentům?

Cestujte, poznávejte, seznamujte se, bavte se, pracujte, studujte, sportujte, žijte. ■

napsali: JAKUB ŠKVRNA, 1.A, , ADÉLA URBANOVÁ 1.A

OTEVŘENÍ KOMUNITNÍ MÍSTNOSTI

Ve středu 27. 2. 2019 se konalo oficiální otevření nově zrekonstruované komunitní místnosti na naší škole a náš časopis u toho nesměl chybět...

Komunitní místnost (dříve jako učebna 303) se nachází ve třetím patře školy (v podkroví) a dostanete se k ní po bočním schodišti. Nápad zrekonstruovat učebnu 303 a zřídit z ní komunitní místnost měla výchovná poradkyně Mgr. Dana Patočková a školní psycholožka PhDr. Zuzana Knesplová. Rekonstrukce trvala od září do prosince 2018 a uskutečnila se za finanční podpory společnosti ŠKODA AUTO a Středočeského kraje. My studenti do této učebny nebudeme mít sice volný přístup, ale po domluvě s paní prof. Patočkovou nebo Knesplovou je možné ji využívat k různým třídním

akcím.

V úvodu jsme slyšeli dokonale nacvičenou pasáž z Hrdého Budžese, kterou si připravily studentky z 1.O (Ema Jarolímková a Karolína Hošková) pod vedením prof. Patočkové, poté následovaly krátké úvodní proslovy a my si pak mohli vyzkoušet některé aktivity, jako například řešení logických úloh či zhlédnout prezentaci o tom, jak vnímají realitu dyslektici. Odpoledne bylo velice příjemné a přejeme ŠPP hodně úspěchů při další práci! ■

STŘEDOŠKOLÁCI SI HRAJÍ S LEGEM

Již podruhé se letos uskutečnil meziškolní studentský technický projekt pod záštitou Škoda Auto. Cílem projektu bylo mimo jiné získání a zdokonalení tzv. soft skills, které zahrnují prezentační dovednosti, tvůrčí řešení problémů, budování sociálních sítí či spolupráci ve skupině.

Projektu se zúčastnili studenti ze čtyř mladoboleslavských středních škol – Středního odborného strojírenského učiliště Škoda Auto, Střední odborné školy a středního odborného učiliště Jičínská, Gymnázia Dr. Josefa Pekaře a Střední průmyslové školy. Žáci byli rozděleni do čtyř týmů, přičemž v každém týmu byl zástupce z každé školy. Letošním tématem se stala stavba a programování robotů. K tomuto účelu jsme využívali stavebnici Lego mindstorms ev3, ze které jsme v průběhu návštěv na jednotlivých školách postupně sestavili a naprogramovali funkční roboty. Během půl

roku nám tak pod rukama vyrostla robotická kočka, automatický vozík a dva scho-dolezy.

V rámci projektu jsme také byli na několika výletech. Jako první jsme navštívili závod Škoda Auto, kde jsme si prohlédli např. zmodernizovanou svařovnu plnou velkých robotů. Pak následoval výlet do Technického muzea v Brně a jako poslední nás čeká crash test.

Poslední částí projektu má být prezentace našeho snažení ředitelům zapojených škol, rozbor práce jednotlivých týmů a ukázka našich výtvorů. Celkově hodnotím tento studentský projekt velmi kladně. Díky jiné-

mu tématu mě dokázal překvapit a poskytl mi nové výzvy, ačkoliv jsem se ho účastnil již podruhé. ■

JANSKÉ LÁZNĚ

I když nám zima nedala ještě své poslední sbohem, jaro nám otvírá svoji náruč. První teplé paprsky nás táhnou z teple vyhřátých peřin, a proto je ten pravý čas někam vyrazit. Dnes mám pro Vás typ na místo, kam se vyplatí vyrazit v každé roční době.

Společně vyrazíme do Janských Lázní, kde můžete navštívit tamější lázně, vyšplhat do korun stromů, v zimě si vzít lyže a v létě třeba koloběžku.

Janské Lázně jsou jediná krkonošská lázeňská obec na svahu Černé hory (1299 m n. m.), neda-leko Vrchlabí, přibližně 90 km severovýchodním směrem od Mladé Boleslavi. První lázeňský pramen byl objeven kolem roku 1006 a využíván k lázeňským účelům je od 14. století. Dnes jsou prameny vyhlášeny po celém světě, hlavně kvůli úspěchům v léčbě následků dětské obrny. Dominantou městečka je ryze secesní budova Kolonády, jenž je dílem vídeňského architekta Petra Paula Branga, postavená v roce 1904.

Aby toho nebylo málo, Janské Lázně jsou hodnoceny jako druhé nejlepší lyžařské středisko u nás. Na úpatí Černé hory bylo vybudované rozsáhlé lyžařské středisko, kde své vyžití naleznou malí i velcí.

V obci je evidováno přibližně 700 obyvatelů.

Osobně bych doporučil vycestovat do Janských Lázní autem a vyhradit si na ně celkem dost času, ale ani ti, kteří tuto možnost nemají nemusí smutnit, protože mohou od nás vyrazit autobusem a za cca 2h budou na místě také.

Stezka v korunách stromů

Na okraji Janských Lázní byla 2.6. 2017 otevřena tzv. Stezka v korunách stromů (obdobné stavby můžeme nalézt například nad Lipenskou přehradou nebo nedaleko Pustevny v Beskydech).

Jedná se o 45 metrů vysokou věž, která vás seznámí jednak s úchvatným výhledem do okolí, ale především se zde na 1,5km trase dozvíte o jedinečnosti krkonošské přírody, poznáte zdejší lesy od kořenů až po koruny. Celá trasa je doplněna o adrenalinová zákoutí a edukační prvky. Procházku můžete zakončit sjezdem tobogánu.

Otevřeno je celoročně (vyjma 24.12.)

Vstupné: Dospělý 250Kč Zlevněný 190 Kč
Rodinné (2+2) 650Kč

Více na: <https://www.stezkalkrkonose.cz/>

Zima

Ski Resort Černá hora – Pec nabízí celkově 44 km upravených sjezdových tratí, a to v 5 ski areálech (Pec pod Sněžkou, Velká Úpa, Janské Lázně, Svoboda nad Úpou a Černý Důl), z toho na Janské Lázně připadá 17,5 km sjezdových tratí a 55 km běžeckých tratí. V Janských lázních nalezneme především modré a červené sjezdovky, na které se dostaneme především díky 9 vlekům a 3 lanovkám (Černohorský Expres, Hofmanky Expres a Protěž). V areálu můžete též využít služeb večerního lyžování, sáňkařské dráhy či snowtubingu.

Ceník permanentek do areálu na 1 den/týden vyjde na 810 Kč/4110 Kč za dospělého a 570 Kč / 2880 Kč za dítě.

Večerní lyžování dospělý/dítě – 350 Kč/250 Kč

Sáňkování – půjčovné 250 Kč/den

Léto

I když se to nezdá, tak i v létě nabízí Ski areály řadu zajímavých možností. Pro Vás je ideální sednout na Černohorský express (8-místná kabinová lanovka) a nechat se vyvézt pod vrchol Černé hory. Zde již máme několik možností. První je návštěva parku Kabin-ka, park pro děti nedaleko od horní stanice lanovky, vstupné 100 Kč/os. a můžete si zde vyzkoušet Slackline, Bungee trampolínu, vylézt na lezeckou stěnu, zajezdit si na lodičkách nebo zhlédnout výstavu zimní techniky.

Druhou možností je procházková varianta, a to nejdřív vyšlapat na rozhlednu Panorama, odkud je za dobré viditelnosti vidět Jeseníky, Orlické či Jizerské hory a poté se vydat dál směr na vrchol hory z vysílačem, kde po cca 1 km narazíte na zhruba 3,5 km dlouhou naučnou stezku Černohorským rašeliništěm – pro tento typ výletu je ideální měsíc červenec, v této době zde budete moci pozorovat nejvíce druhů rostlin a živočichů.

Poslední varianta je cyklo – a to tak, že si můžete dovést kolo vlastní a vyrazit z Černé hory kamkoliv, třeba do Pece, Vrchlabí nebo Špindlu nebo si můžete na horní stanici lanovky zapůjčit elektrokolo či koloběžku a sjet zpět do Janských Lázní hned několika připravenými trasami.

Černohorský express

	dospělý	junior / senior	dítě
Nahoru	200 Kč	170 Kč	140 Kč
Dolů	90 Kč	80 Kč	60 Kč
Obousměrná	250 Kč	200 Kč	170 Kč
Půjčovné:	koloběžka	200 Kč/3 hodiny	
	elektrokolo:	800Kč/den	■

ČTVRTSTOLETÍ S PEKAŘEM (A PŮLSTOLETÍ BEZ PEKAŘE)

Slavnostní akademie ke Dni učitelů byla 24. března 1994 na mladoboleslavském gymnáziu slavnostnější než obvykle. Již 10. listopadu 1993 totiž Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ústavu navrátilo čestné pojmenování po jejím absolventovi (a tříměsíčním zaměstnanci) Josefu Pekařovi, které gymnázium neslo v letech 1937–1941. Během akademie pak škola toto pojmenování oficiálně přijala.

Za svého života vyvolal Pekař nejednu kontroverzi, když však 23. ledna 1937 zemřel, želela jeho odchodu celá společnost. Přispěl k tomu pocit narůstajícího vnějšího ohrožení, k Pekařovu dílu se bylo možné upnout jako k pevné záštitě. Historikovu památku si připomněla i Mladá Boleslav ležící na trase Pekařovy poslední cesty na rodné Turnovsko. Na veřejných budovách zavály černé prapory a „v ulicích, náměstích, kudy pohřební auto s tělesnou schránou projíždělo, hořela pouliční elektr. světla“. Úkolu pronést řeč se zhostil profesor dějepisu na zdejším gymnáziu a Pekařův žák Zdeněk Kamper.

Kamperovou zásluhou se do čela vzpomínek na Pekaře v Mladé Boleslavi postavilo právě gymnázium. Výkladu o něm věnoval hodiny dějepisu a zúčastnil se též tryzen v Daliměřicích a Turnově i schůze na pražské filosofické fakultě v den Pekařových narozenin 12. dubna. V té době již běžely přípravy záměru, jak zde trvale připomenout Pekařovu památku. Ještě v průběhu ledna se objevily zprávy, že „ku počtě zesnulého zdejší gymnasium ponese jeho jméno a bude nazváno ‚Pekařovo gymnasium‘“.

Ministr školství a národní osvěty Emil Franke žádost o přejmenování schválil 25. května. Na škole nyní bylo, aby si opatřila razítka a tiskopisy s novým názvem, požádala městskou radu o označení školní budovy, a samozřejmě se též měla postarat o to, aby se s novým názvem sžila veřejnost. Leč nutno říci, že vedení školy k zadaným úkolům přistoupilo laxe. Informaci o udělení čestného názvu se městská rada dozvěděla

až 13. září. A protože ani město nijak nechválalo, byla budova označena až 1. prosince...

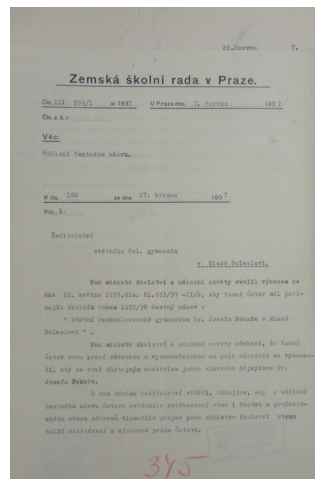
Pro školu v tuto chvíli nebyla podstatná rychlost, protože se chystala do veřejného života zasáhnout až na podzim 1938. Na 8. a 9. říjen byly ohlášeny oslavy 250. výročí založení gymnázia v Kosmonosích. V jejich programu již Pekařovi bylo vyhrazeno důstojné místo. Literární historik Arne Novák den po smrti svého dobrého přítele napsal, že tento „netoliko tlumočnick naší velké minulosti, ale zároveň kus naší nejvzácnější přítomnosti odchází, již kameněje v monumentální zjev historický“. Pekař však nekameněl, nýbrž bronzověl. Vrcholem oslav se totiž mělo 9. října stát slavnostní odhalení Pekařovy busty proti vchodu do tehdejší budovy gymnázia v Komenského sadech.

Tak vypadaly plány, realita byla s ohledem na politický vývoj v září 1938 jiná. Po vyhlášení všeobecné mobilizace se gymnázium muselo vzdát představy, že se oslavy podaří uskutečnit alespoň v komorní podobě. Jedním z argumentů byla i okolnost, že „pro povolání zaměstnanců slévárny, které zadalo ministerstvo odlít pomníku prof. Pekaře, na vojnu, stalo se včasné dohotovení pomníku pochybným“.

Ředitelství školy i po Mnichovské dohodě živilo představu, že slavnost proběhne „pravděpodobně koncem jara nebo počátkem léta 1939. Při té příležitosti bude také, dá-li nám Pán Bůh se toho šťastně dočkat, odhalen před budovou gymnasijní pomník slavné-

Dva měsíce po Pekařově úmrtí již byl gymnáziu přiznán čestný název.

(SOKA Mladá Boleslav)

ho historika Josefa Pekaře.“ Všechno opět dopadlo jinak, po 15. březnu nebylo na gymnazijní slavnost ani pomyšlení. Alespoň Josefu Pekařovi se na chvíli zablesklo na lepší časy. Slévárna totiž 8. června konečně dodala bustu. Současně s poprsím pro gymnázium byla odlita totožná socha věnovaná městu Turnovu. Turnovskou slavnost ale nepovolil okresní úřad, navíc ve městě zatýkalo gestapo. Neblahý příklad měl vliv na to, že mladoboleslavské gymnázium na instalaci busty rezignovalo. Socha byla uložena do skladiště a její stopy mizí...

Výnosem z 23. října 1941 (s platností k 31. říjnu) se název školy z „Gymnasia Dr. Josefa Pekaře v Mladé Boleslavi“ změnil na „Reálné gymnasium v Mladé Boleslavi – Gymnasijní ulice“, po Josefu Pekařovi nezbyla ani stopa. Situace se na škole po skončení války konsolidovala jen pozvolna. Na Josefa Pekaře si při tom nikdo nevzpomněl. Ani v roce 1945, ani v následujících letech. Jednou z příčin tohoto mlčení byla i náhlá podezřívavost vůči Pekařovi jménu, jež bylo za války zneužito i v kolaborantských projevech. Navíc hlavní garant spojení Pekaře s gymnáziem Zdeněk Kamper odešel do výslužby k 31. srpnu 1939. Po únoru 1948 se pak Pekařův pohled na české dějiny ocitnul v příkrém rozporu s oficiální ideologií.

K Pekařovi se mladoboleslavské gymnázium nepřihlásilo ani v 60. letech, kdy byla vydána některá jeho díla. Dlouhé mlčení přeci jen skončilo dříve než listopadem 1989. Škola se roku 1988 opět připravovala na oslavy výročí založení, nyní již třístého. Vlastní sláva se nesla v rigidním duchu „odkazu 40. výročí Vítězného února pro vybudování jednotného školství a ukončení zavedeného dvanáctiletého cyklu Československé výchovně vzdělávací soustavy“, ovšem na jejím okraji došlo i na drobné připomínky bývalých absolventů, včetně Pekaře.

Pak přišla sametová revoluce a s ní i přehodnocování stávajících historických výkladů. Roku 1990 byla v Turnově ustavena Pekařova společnost Českého ráje, která sdružila regionální historiky. Jedním z jejích prvních kroků bylo oslovení mladoboleslavského gymnázia s návrhem, zda by se škola nevrátila k prvorepublikovému názvu. Byla však zdvořile odmítnuta... Nové vedení školy se v „atmosféře hromadného přejmenování institucí nejrůznějšími čestnými tituly“ nechtělo nechat strhnout k unáhlenému rozhodnutí. Bylo to logické. Pekařovo jméno vinou desítek let mlčení zmizelo z veřejného povědomí, případně se v něm zakořenily dezinterpretace jeho díla. Ostatně ještě roku 1995 na školu chodily anonymy, které Pekaře dehonestovaly. Vyčkávaná však netrvala dlouho. Již mezi úkoly pro školní rok 1992/93 se objevila „práce, která přiblíží zaměstnancům a studentům gymnázia osobnost J. Pekaře a bude podkladem pro navrácení názvu školy“. Pekařovo jméno se již jevilo být dostatečně rehabilitováno. A tak po 55 letech opět začal úřední maraton, než se konečně vyjádřilo ministerstvo školství...

Zatímco roku 1937 proběhla změna pojmenování školy jako nenápadný úřední akt, nyní se navrácení

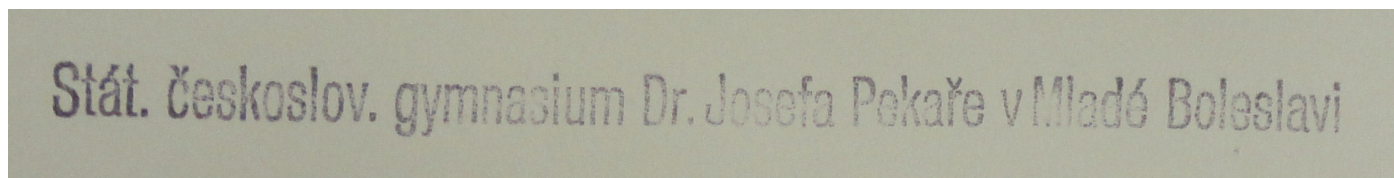
čestného názvu stalo předmětem veřejné slavnosti. Zvali se hosté, sháněli sponzoři, obesílaly redakce a samozřejmě se nacvičoval program. Pekařovu životu bylo věnováno dramaticko-recitační pásmo studentů. Asi nepřekvapí, že bylo snad až přesyceno snahou vysvětlit přítomným, že pokud něco náhodou zaslechli o Pekařovi dříve, bylo to nepravdivé zkreslení: „Pekařovo pojetí husitské revoluce bylo zjednodušováno a s nepochopením vykládáno jako reakční pohled. Bylo interpretováno jako přímý protiklad Palackého výkladu, nikoli jako upřesňující názor vycházející z objektivitu evropského postoje.“ Ač se Pekař na gymnázium vrátil takto klopotným, těžko srozumitelným jazykem, usadil se zde pevně. K tabulce u vchodu a hlavičkovému papíru záhy přibyl i panel v prvním patře v sousedství sekretariátu. V žákovské knihovně se pak množila postupně vydávaná pekařovská literatura. ➤

Pozvánka na slavnostní akademii, během níž byl škole navrácen čestný název. (Gymnázium Dr. Josefa Pekaře)

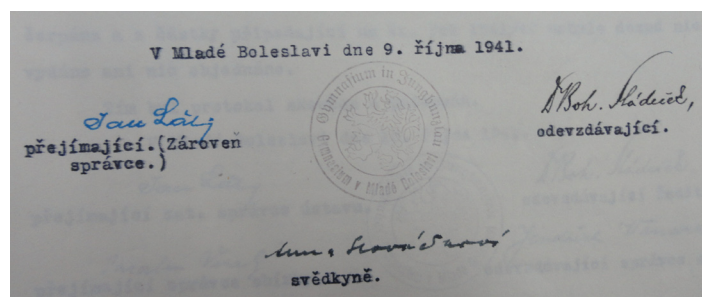
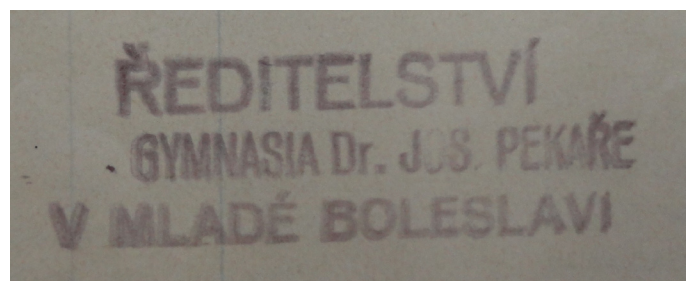
Jen několik dní po slavnostním předání čestného názvu škole byla v Turnově odhalena Pekařova busta, odstraněná v listopadu 1949. Díky tomu byl připomenut i osud nikdy neodhaleného a nedochovaného dvojčete určeného pro boleslavské gymnázium. Další možnost, jak Pekaře připomenout, byla na světě. A tentokrát došlo i na „kamenění“. Sochař Petr Dufek vytvořil kopii turnovské skulptury, ovšem z opuky. Její odhalení bylo

opět spojeno s akademií ke Dni učitelů, tentokrát 23. března 1995. A tak se se zpožděním 679 měsíců od prvního plánovaného odhalení busty – pouze z jiného materiálu a na jiném místě – uzavřely, snad již definitivně, Pekařovy návraty na mladoboleslavské gymnázium. ■

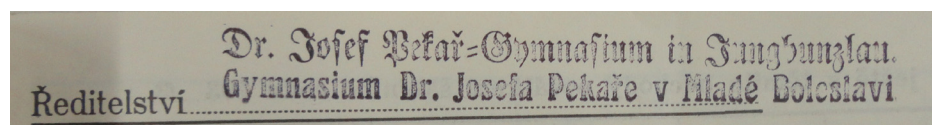
Razítko gymnázia užívané od roku 1937 již s čestným názvem.

(SOKA Mladá Boleslav)

Do odstranění Josefa Pekaře z názvu školy zbývá necelý měsíc, v kulatém razítku užívaném od srpna 1941 však již chybí.

(SOKA Mladá Boleslav)

Novinka roku 1940 – dvoujazyčné razítko.

(SOKA Mladá Boleslav)

Protektorátní „úprava“ razítka ředitelství školy – již zmizela slova „státní“ a „československé“, Josef Pekař je ještě na svém místě.

(SOKA Mladá Boleslav)

**Snímek z odhalení Pekařovy busty ve foyer gymnázia 23. března 1995.
(Gymnázium Dr. Josefa Pekaře)**

NA REPUBLIKOVÉM FINÁLE TĚSNĚ 2.!

19.března jsme vyrazili do areálu Hamr Braník, abychom zde odehráli národní finále-západ. Postup z kraje byl celkem přesvědčivý, a tak jsme se rozhodně nejeli “jen zúčastnit”. Jako první nás čekalo utkání s Hlubokou nad Vltavou, výsledek 3:1 nám zpříjemnil ráno.

Po asi půlhodinové pauze se proti nám postavili soupeři z gymnázia Chodov, během chvilky bylo jasné, že se tolik nezapotíme a skóre 6:1 dost vystihuje, co se na hřišti dělo. Když na nás ale nastoupila Stavbařka z Ústí, všem bylo jasné, že zápas o první místo ve skupině s přímým postupem do semifinále nebude zdaleka tak jednoduchý jako předchozí. Minutu před koncem byl stav nakloněný Stavbařce, pak S. Šlechta střelou z vlastní poloviny vyrovnal na 2:2, v tu chvíli propukla ohromná radost, stačilo vydržet pár vteřin a postup do semifinále byl díky lepšímu skóre náš!!!

Následovala delší pauza i s lehkým obědem a semifinále bylo tu. Strojka z Liberce nebyl vůbec špatný soupeř. Svoje kvality nám ukázali hned v prvním poločase, a tak jsme prohrávali 0:1. To ale rozhodně nebyl konec, odhodlání zápas otočit bylo vidět všude a během chvilky bylo vyrovnáno. Vyrovnání ještě přidalo na chuti zvítězit a pár minut po něm jsme slavili další gól. Výhra 2:1 je naše! Do finále jsme šli s týmem ze základní skupiny, Stavbařka Ústí. Rozhodnutí postoupit a nedělat chyby bylo na obou stranách, a tak byl začátek opatrnější než předešlé zápasy. Přesto jako by

to byla naše tradice, první gól padl do naší brány. Po několika akcích na obě strany protihráči navýšili vedení na 2:0. Síly přece jenom ubývaly a moc dobře to nevypadalo, protihráči měli, na rozdíl od nás, čas, do hry nespěchali a zůstávali v klidu. Když padl gól, nadšení bylo nepopsatelné! V tu chvíli jsme byli “na koni”, čehož jsme využili a radovali se podruhé! O vítězi musely rozhodnout až nájezdy, ve kterých jsme po úvodní sérii vedli. Bohužel po dalších dvou seriích bylo jasné, že superfinále se nezúčastníme. Smutek a zklamání, skloněné hlavy, všechny nás výsledek mrzel.

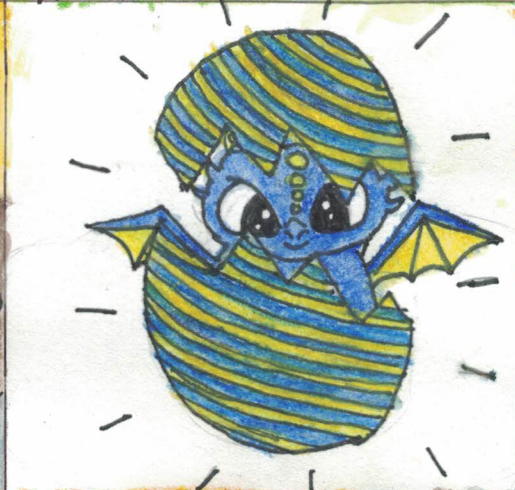
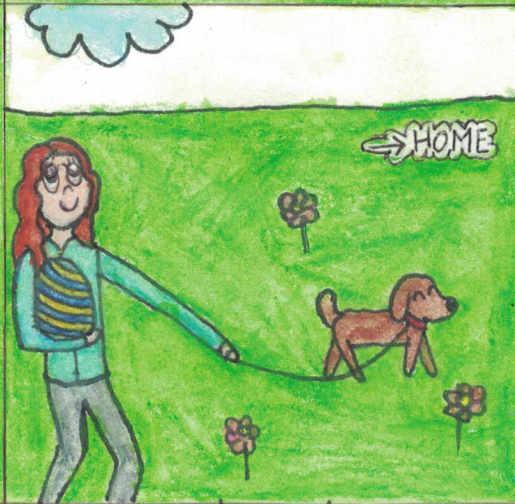
Na druhou stranu, zklamání není na místě, dotáhli jsme to daleko a ostudu jsme rozhodně neudělali. Mně nezbyvá než poděkovat, že jsem mohl být součástí takového týmu! ■

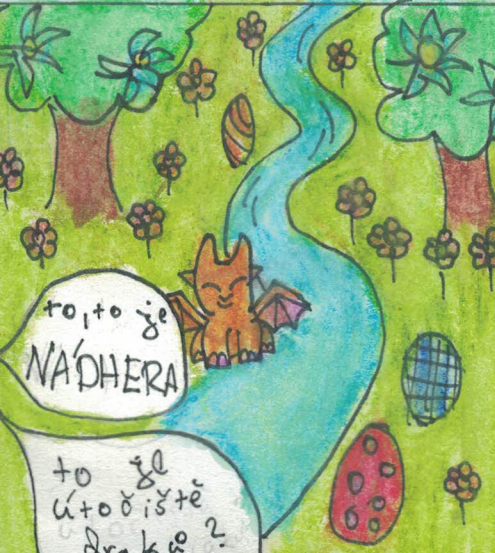
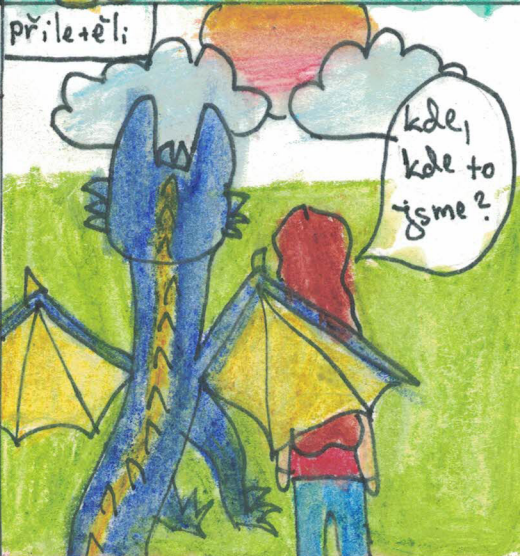
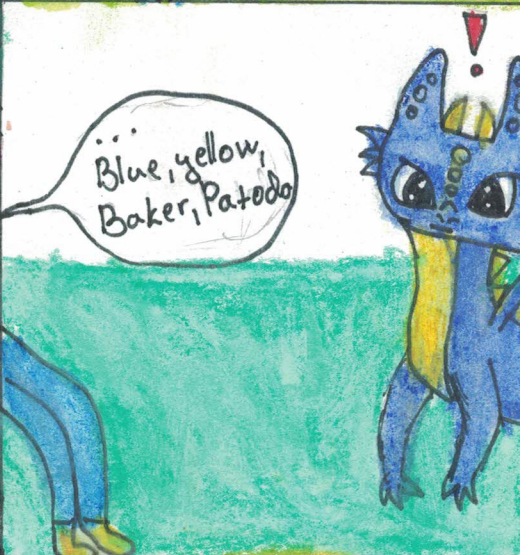
Složení: Michal Červenka, Štěpán Dostál, Petr Flek, Radovan Kohút, Tomáš Kratochvíl, Jonáš Kvapil, Jakub, Kvasnička, Marek Macík, Radim Malý, Tomáš Malý, Matěj Prokorát, Sebastián Šlechta, Štěpán Švejda, Jan Král (coach), Petr Bárta (vedoucí)

PEKAŘÁK

KOMIKS

hle je Ellie a právě je venku
Bernym

MÁTE UŽ DOČTENO?

Pokud ano, budeme moc rádi, když časopis vrátíte na školní parapet, aby si ho mohl přečíst i někdo jiný.

DĚKUJEME!